

Na mocy art. 44 Konstytucji ogłaszam ustawę następującej treści:

U s t a w a

z dnia 20 lipca 1925 r.

w przedmiocie zmian i uzupełnień ustawy z dnia 31 lipca 1924 r. o monopolu spirytusowym (Dz. U. R. P. № 78 poz. 756).

Art. 1. Ustęp 2 lit. b) art. 4 ustawy z dnia 31 lipca 1924 r. o monopolu spirytusowym (Dz. U. R. P. № 78 poz. 756) otrzymuje brzmienie następujące:

„b) w drugiej połowie — z przedstawicieli producentów spirytusu, rektyfikatorów i fabrykantów wódek, z eksporterów i handlujących oraz techników gorzelniczych na wniosek dotyczących organi-

zacji, powołanych przez Ministra Skarbu w sposób, określony w rozporządzeniu wykonawczem”.

Ustęp 3 art. 4 powołanej ustawy otrzymuje brzmienie następujące:

„Członkowie Państwowej Rady Spirytusowej jednej i drugiej grupy będą powołani przy równomiernem uwzględnieniu tak wszystkich dzielnic Polski, jako też wspomnianych zawodów gospodarczych z tem zastrzeżeniem, że z liczby dziewięciu przedstawicieli drugiej grupy przypada czterech na przedstawicieli gorzeln rolniczych, jeden na przedstawicieli gorzeln przemysłowych, jeden na przedstawicieli rafinerij, jeden na przedstawicieli fabryk wódek, jeden na przedstawicieli eksportu i handlu i jeden na przedstawicieli techników gorzelniczych”.

Art. 2. Ustęp 1 art. 5 powołanej ustawy otrzymuje brzmienie następujące:

„W ciągu miesiąca listopada każdego roku Dyrekcja Państwowego Monopolu Spirytusowego ustali

wysokość swego zapotrzebowania na następną kampanję gorzelniczą i poda ją do publicznej wiadomości“.

W ustępie ostatnim art. 5 po słowach „własnego gospodarstwa“ wstawia się następujące zdanie: „Ilość tę zalicza się na kontyngent zakupu“.

Art. 3. Art. 6 powołanej ustawy otrzymuje brzmienie następujące:

„W ciągu miesiąca lutego Dyrekcja Państwowego Monopolu Spirytusowego powiadamia każdą gorzelnię, jaką ilość spirytusu obowiązana będzie dostarczyć w ciągu następnej kampanji gorzelniczej, i poda przypuszczalne terminy odbioru“.

Art. 4. Art. 9 powołanej ustawy otrzymuje brzmienie następujące:

„Wysokość dopuszczalnych zaników przy magazynowaniu tak w gorzelniach, jak i w innych składach i podczas transportu spirytusu ustanawia Minister Skarbu po wysłuchaniu Państwowej Rady Spirytusowej. Za zaniki (ubytki), nieusprawiedliwione lub przekraczające dozwolone normy magazynowe odpowiadają: przedsiębiorca oraz zarządzający gorzelnią, względnie rektyfikacją lub składem, do podwójnej wysokości monopolowej ceny sprzedaży, wyznaczonej za spirytus do fabrykacji wódek gatunkowych (art. 22 p. 2).

Władza skarbową II instancji zwolni przedsiębiorcę od uiszczenia należności, w ustępie poprzednim określonych, jeśli ubytki powstały:

1) do chwili prawidłowego załadowania spirytusu na stacji towarowej kolei żelaznej lub przystani—skutkiem siły wyższej;

2) od chwili prawidłowego załadowania spirytusu na stacji towarowej kolei żelaznej lub przystani—skutkiem siły wyższej lub skutkiem wypadków, niespodziewanych bądź to przez działanie, bądź też przez zaniechanie działania, przedsiębiorcy lub jego pracowników.

Zaistnienie powyższych wypadków, zwalnających przedsiębiorcę od odpowiedzialności za ubytki, winien przedsiębiorca udowodnić“.

Art. 5. Punkt 2 art. 10 powołanej ustawy otrzymuje brzmienie następujące:

„W listopadzie każdego roku ustala Minister Skarbu po wysłuchaniu Państwowej Rady Spirytusowej podstawową cenę monopolową za spirytus, który będzie dostarczony do Dyrekcji Państwowego Monopolu Spirytusowego w ciągu bieżącej kampanji“.

Art. 6. Ostatni ustęp art. 11 powołanej ustawy otrzymuje brzmienie następujące:

„Do gorzelni przemysłowych stosuje się bez względu na ilość wyrobionego spirytusu wyłącznie potrącenia, obniżające o 17 $\frac{1}{2}$ % cenę podstawową, ustaloną dla gorzelni rolniczych. Jeżeli gorzelnie przemysłowe nie zużytkowują całego wywaru, natenczas potrąca się dodatkowo jeszcze 10%“.

Cena za spirytus z gorzelni drożdżowych, który zakupuje w całości Dyrekcja Państwowego Monopolu Spirytusowego, wynosi o 20% mniej niż podstawowa cena monopolowa za spirytus rolniczy, przyczem zastosowują się dodatki i potrącenia, przewidziane w ustępie 1 niniejszego artykułu“.

Art. 7. Drugie zdanie art. 13 powołanej ustawy otrzymuje brzmienie następujące:

„Za nieusprawiedliwione zaniki (ubytki) przy oczyszczaniu i magazynowaniu obowiązany jest przedsiębiorca rektyfikacji zapłacić Skarbowi Państwa obowiązującą w czasie stwierdzenia ubytku podwójną monopolową cenę sprzedażną, wyznaczoną za spirytus do fabrykacji wódek gatunkowych (art. 22 punkt 2)“.

Art. 8. Litera b art. 15 powołanej ustawy otrzymuje brzmienie następujące:

„gatunkowe, stanowiące wodny roztwór alkoholu etylowego z dodaniem nalewu na owoce, trawy lub korzenie, albo też z dodaniem destylatu lub derywatu oraz cukru, lub esencji aromatycznej“.

Art. 9. Ustęp przedostatni art. 21 powołanej ustawy otrzymuje brzmienie następujące:

„Opłatą skarbową od spirytusu objęta będzie suma 1 zł. od 1 litra 100% spirytusu, zastępująca dotychczasowe dodatki na rzecz związków komunalnych i samorządu wojewódzkiego, przewidziane w art. 10 ustawy z dnia 11 sierpnia 1923 r. o tymczasowym uregulowaniu finansów komunalnych (Dz. U. R. P. № 94, poz. 747), oraz przewidziany w art. 25 tejże samej ustawy osobny podatek wojewódzki.

Z kwoty 1 zł. przypadnie 80 gr. na udział związków komunalnych, a 20 gr. wzamian osobnego podatku wojewódzkiego.

Odnosnie do rozdziału i wypłaty udziału zwiazkom komunalnym obowiązują postanowienia art. 10, 25 i 58 ustawy z dnia 11 sierpnia 1923 r. o tymczasowym uregulowaniu finansów komunalnych, za podstawę zaś do rozdziału wpływów, przypadających na rzecz wojewódzkiego samorządu, przyjmuje się liczbę ludności według ostatniego urzędowego spisu ludności.

Dalsze opodatkowanie spirytusu i wyrobów z niego na rzecz związków komunalnych i samorządu wojewódzkiego jest niedopuszczalne“.

Art. 10. Ustęp 1 art. 30 powołanej ustawy otrzymuje brzmienie następujące:

„Spirytus i wszelkie wyroby ze spirytusu, przywożone z zagranicy lub obszarów, na które niniejsza ustawa się nie rozciąga, podlegają opłacie na rzecz Skarbu Państwa w wysokości, określonej przez Ministra Skarbu, nie niżej jednak od opłat, przewidzianych w art. 21 i 22 przy sprzedaży spirytusu w granicach Państwa“.

Art. 11. Art. 32 powołanej ustawy otrzymuje brzmienie następujące:

„Spirytus, zwolniony do wywozu za granicę, można przechowywać w koncesjonowanych przez Ministra Skarbu wolnych składach. Minister Skarbu może również zezwolić na utworzenie wolnych składów eksportowych dla wyrobów wódczanych.

Eksportującemu wódki gatunkowe lub inne wyroby spirytusowe zwrócona zostanie po wywozie za granicę (względnie po złożeniu tych wyrobów do wolnego składu eksportowego) różnica między ceną zakupu spirytusu na wyprodukowanie wyrobów powyższych celem zużycia ich w kraju i ceną kosztów własnych, określoną w myśl ostatniego ustępu art.

21 ustawy o monopole spirytusowym z dnia 31 lipca 1924 r.

Minister Skarbu może eksportującemu wódki gatunkowe lub inne wyroby spirytusowe zezwolić pod warunkami, przez siebie ustalonymi, na wolny zakup spirytusu eksportowego w kraju:

1) w ilości, jaką eksportujący zobowiąże się wywieźć zagranicę, lub

2) w takiej ilości, jaką wywiózł już zagranicę, względnie złożył do wolnego składu eksportowego, jeżeli zapłacił za tę ilość spirytusu cenę monopolową, wyznaczoną na spirytus do produkcji danych wyrobów dla zużycia w kraju.

Ilość spirytusu, otrzymana na mocy postanowień punktu 2 poprzedniego ustępu, winna być przerobiona na taki produkt, jaki został wyeksportowany (względnie złożony do wolnych składów eksportowych) i puszczony w obieg na zużycie w kraju w myśl obowiązujących przepisów, o ile Minister Skarbu w poszczególnych wypadkach nie zezwoli na przeróbkę spirytusu na inne cele”.

Art. 12. Ustęp 1 art. 35 powołanej ustawy otrzymuje brzmienie następujące:

„Gorzelnia, która bez ewentualnego dodatkowego zezwolenia Ministra Skarbu nie dopełnia warunków art. 34, traci charakter rolniczej i produkcja jej w danej kampanji od chwili niedopełnienia warunków art. 34 będzie zaliczona na warunkach produkcji gorzelnii przemysłowych, nie uzyskuje jednak tem samem na przyszłość praw gorzelnii przemysłowej”.

Punkt 3 art. 35 otrzymuje brzmienie następujące:

„wyrabia spirytus na rachunek i ryzyko innych osób, aniżeli właściciela lub dzierżawcy majątku i gorzelnii, z wyjątkiem wypadków, przewidzianych w art. 51 ust. 2”.

Art. 13. Art. 37 powołanej ustawy otrzymuje brzmienie następujące:

„Minister Skarbu może w porozumieniu z Ministrem Rolnictwa i Dóbr Państwowych na określony czas zezwolić na pędzenie spirytusu w gorzelniach rolniczych z innych surowców, jak z ziemniaków i zboża na sód, określając jednocześnie, o ile pędzenie z innych surowców wpływa na zmianę ceny, wpłaconej przez Dyрекcję Państwowego Monopolu Spirytusowego za spirytus danej gorzelnii”.

Art. 14. Art. 39 powołanej ustawy uzupełnia się nowym ustępem o brzmieniu następującem:

„Postanowienie to nie dotyczy gorzelnii drożdżowych i owocowych”.

Art. 15. Ustęp 5 art. 49 powołanej ustawy uzupełnia się trzema zdaniami o brzmieniu następującem:

„Gorzelnie przemysłowe, połączone z zakładami, w których przerabia się spirytus własnego odpedu na inne produkty, niż napoje spirytusowe, otrzymać mogą na prośbę takie prawo odpedu, które pokryje całkowite zapotrzebowanie tych zakładów na wymienione cele. Prawo odpedu spirytusu dla drożdżowni uzależnia się od wysokości produkcji drożdży. Minister Skarbu po wysłuchaniu Państwowej Rady Spi-

rytusowej ustali stosunek wysokości odpedu spirytusu do wysokości produkcji drożdży”.

Art. 16. Ustęp 1 art. 52 powołanej ustawy uzupełnia się trzecim zdaniem o brzmieniu następującem:

„Następnie wydziela się ilość potrzebną dla zaspokojenia produkcji gorzelnii drożdżowych”.

Art. 17. Punkt 5 art. 53 powołanej ustawy otrzymuje brzmienie następujące:

„nie dostarczy oznaczonej ilości spirytusu Dyrekcji Państwowego Monopolu Spirytusowego z wyjątkiem, gdy to niedostarczenie nastąpiło z przyczyn, niezależnych od przedsiębiorcy gorzelnii, lub skutkiem nieuruchomienia gorzelnii, o ile przedsiębiorca gorzelnii uwiadomi Dyrekcję Państwowego Monopolu Spirytusowego przed 1-szym listopada o niemożności uruchomienia”.

Art. 18. Ustęp 1 art. 58 powołanej ustawy otrzymuje brzmienie następujące:

„Ogólną ilość, jaką w danej kampanji odebrać winna Dyrekcja Państwowego Monopolu Spirytusowego na pokrycie zapotrzebowania krajowego, określi Minister Skarbu po wysłuchaniu Państwowej Rady Spirytusowej; z ilości tej przypadnie 95% gorzelniom rolniczym i 5% gorzelniom przemysłowym”.

Art. 19. Ustęp 1 art. 75 powołanej ustawy otrzymuje brzmienie następujące:

„Sprzedaż napojów spirytusowych może być hurtowa i detaliczna (częstkowa), dokonywana tak sklepom detalicznym i wyszynkom, jak i bezpośrednio konsumentom.

Za sprzedaż hurtową uważa się sprzedaż ilości nie mniejszej niż 15 litrów objętościowych jednorazowo, za sprzedaż zaś detaliczną — sprzedaż w ilości poniżej 15 litrów tych napojów”.

Art. 20. Art. 78 powołanej ustawy otrzymuje brzmienie następujące:

„Od miejsc wyrobu i przerobu spirytusu, wyrobu octu, drożdży prasowanych, oraz od miejsc sprzedaży napojów spirytusowych opłaca się specjalną opłatę patentową według dołączonej taryfy. Opłacie tej nie podlegają rządowe zakłady monopolowe, składy fabryczne przy wytwórniach (magazyny fabryczne), tudzież składy, służące wyłącznie do przechowywania spirytusu i wyrobów spirytusowych w czasie dostaw z zagranicy lub też do wywozu zagranicę.

Zasadnicze opłaty patentowe od zakładów wyrobu i przerobu spirytusu oraz od wyrobu octu i drożdży prasowanych uiszcza przedsiębiorca zakładu przemysłowego zgóry za cały rok obrachunkowy, a od zakładów sprzedaży napojów spirytusowych zgóry za cały rok kalendarzowy. Od zakładów sprzedaży napojów spirytusowych, otwartych dopiero w drugiej połowie roku kalendarzowego, uiszcza przedsiębiorca zakładu w danym roku połowę opłaty patentowej.

Dodatkowe opłaty patentowe za wyrób, względnie przerób spirytusu w zakładach, wyszczególnionych w załączniku A pod poz. 1, 3, 4, 5, uiszcza przedsiębiorca zakładu przemysłowego przed wyro-

bem, względnie przerobem następnych ilości spirytusu poza ilością, objętą patentem zasadniczym.

Bez wykupienia patentów ani wyrób i przerób spirytusu, ani sprzedaż napojów spirytusowych nie jest dozwolona. Do czasu wykupienia patentu przedsiębiorstwo ulega zamknięciu.

Zawodowe przedsiębiorstwa, trudniące się ekspedycją, przewozem napojów spirytusowych, z wyjątkiem przedsiębiorstw kolejowych i żeglugi, winny posiadać uprawnienie na tę czynność od władz skarbowych na warunkach, określonych przez Ministra Skarbu.

Art. 21. Art. 96 powołanej ustawy uzupełnia się dwoma nowymi ustępami o brzmieniu następującym:

„W przypadkach wymierzania kary w wysokości uszczuplonego podatku lub jego wielokrotności bierze się za podstawę wymiaru najwyższą cenę sprzedażną spirytusu według art. 22 p. 2.

Przepisy, dotyczące fabryk wódek gatunkowych, stosować należy do czasu wprowadzenia pełnego monopolu także do fabryk wódek czystych, o ile przepisy niniejszej ustawy nie stanowią inaczej”.

Art. 22. Ustęp 3 art. 97 powołanej ustawy otrzymuje brzmienie następujące:

„Resztę zapasu spirytusu z kampanji 1923/1924 r. zwalnia się na wywóz zagranicę. Z ilości tej Dyrekcja Państwowego Monopoli Spirytusowego zwolnić może od obrótu wewnętrznego fabrykantom wódek ilości spirytusu potrzebne do miesięcznej produkcji wódek, obliczonej według przeciętnej wytwórczości w ostatnich trzech miesiącach 1924 r., za uiszczeniem opłat dodatkowych, określonych przez Ministra Skarbu na podstawie art. 90 ustawy o monopolu spirytusowym”.

Art. 23. Punkt 5 części A załącznika do powołanej ustawy:

„Opłaty patentowe” otrzymuje brzmienie następujące:

„Od fabryk wódek:

- a) opłata zasadnicza 7.500 zł.
- b) opłata dodatkowa za każde 1.000 litrów przerobionego 100% spirytusu ponad 60.000 litrów 150 zł.”.

Art. 24. 1. Zapotrzebowanie Dyrekcji Państwowego Monopoli Spirytusowego, ustalone według art. 5 ustawy o monopolu spirytusowym na rok kalendarzowy 1926, przenosi się na okres kampanji 1925/1926.

W ciągu miesiąca sierpnia 1925 r. Dyrekcja Państwowego Monopoli Spirytusowego powiadomi każdą gorzelnię, jaką ilość spirytusu obowiązana będzie dostarczyć w ciągu kampanji 1925/1926, t. j. w okresie od 1 września 1925 r. do 31 sierpnia 1926 r., i poda przypuszczalne terminy odbioru.

2. Podstawowa cena monopolowa, ustalona rozporządzeniem Ministra Skarbu z dn. 16 lutego 1925 r. (Dz. U. R. P. № 19 poz. 141), stosuje się do ilości spirytusu, stanowiących wyznaczony dla Dyrekcji Państwowego Monopoli Spirytusowego kontyngent za-

kupu na okres od 1 września 1924 r. do 31 sierpnia 1925 r. włącznie.

Dla gorzelni, które wyprodukowały i na własną prośbę za zezwoleniem Dyrekcji Państwowego Monopoli Spirytusowego lub na dyspozycję tejże odstawiły przed 1 września 1925 r. ilości spirytusu, przekraczające kontyngent zakupu, wyznaczony do odstawy w kampanji 1924/1925 r., lecz w granicach kontyngentu zakupu, wyznaczonego na cały okres od 1 września 1924 r. do 31 grudnia 1925 r., przyjmie Dyrekcja Państwowego Monopoli Spirytusowego odstawione ilości jako kontyngent zakupu na kampanję 1924/25 r.

3. Gorzelnie rolnicze, które dla jakichkolwiek przyczyn nie odstawiły Dyrekcji Państwowego Monopoli Spirytusowego części kontyngentu zakupu, wyznaczonego im na okres od dnia 1 września 1925 r., zostają zwolnione od odstawy brakującej części bez skutków, przewidzianych w art. 53 ustawy o monopolu spirytusowym, jednakowoż zwolnienie to nie ma wpływu na cenę nabycia spirytusu, określoną przez Dyrekcję Państwowego Monopoli Spirytusowego na zasadzie p. 4 niniejszego artykułu.

4. Skala dodatków, względnie potrąceń art. 11 ustawy o monopolu spirytusowym stosuje się zależnie od wysokości kontyngentu zakupu, ustalonego przez Dyrekcję Państwowego Monopoli Spirytusowego w myśl zasad niniejszego artykułu, poczynawszy od kampanji 1924/1925 r.

Ewentualne dopłaty skutecznicą będzie Dyrekcja Państwowego Monopoli Spirytusowego w miarę odbioru z poszczególnych gorzelni rolniczych ostatnich transportów spirytusu na pokrycie kontyngentu zakupu danej gorzelni.

Art. 25. Wszelkie władze państwowe, tudzież urzędy kolejowe, pocztowe i władze samorządowe obowiązane są współdziałać z władzami skarbowymi oraz z organami Dyrekcji Państwowego Monopoli Spirytusowego w skutecznym wykonywaniu monopolu spirytusowego i zawiadamiać je o spostrzeżonych wykroczeniach przeciw ustawie o monopolu spirytusowym.

Art. 26. Upoważnia się Ministra Skarbu do ogłoszenia w Dzienniku Ustaw Rzeczypospolitej Polskiej ustawy o monopolu spirytusowym z nową numeracją artykułów, po uwzględnieniu wszelkich zmian i uzupełnień niniejszej ustawy.

Art. 27. Wykonanie ustawy niniejszej porucza się Ministrowi Skarbu.

Art. 28. Ustawa niniejsza wchodzi w życie z dniem ogłoszenia, zaś art. 2 — z dniem 1 września 1925 r.

Prezydent Rzeczypospolitej: *S. Wojciechowski*

Prezes Rady Ministrów

i Minister Skarbu: *W. Grabski*